

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Aniela Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2015r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 4.000 zł (cztery tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 02 września 2013 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od powoda M. B. na rzecz strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 609,14 zł (sześćset dziewięć złotych czternaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda M. B. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej kwotę 78,68 zł (siedemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt osiem groszy), a od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 32,13 zł (trzydzieści dwa złote trzynaście groszy) tytułem nieopłaconych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód M. B. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) SA z siedzibą w W. kwoty 14 000 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 2 września 2013 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 4 listopada 2011 roku brał udział w wypadku do którego doszło we W. przy ul. (...) gdzie tramwaj MPK W. linii nr 33 plus uderzył z dużą siłą w tył innego tramwaju, który z kolei uderzył w tramwaj go poprzedzający. Powód był pasażerem tramwaju linii 33 plus. W momencie zderzenia tramwaju uderzył w siedzenie naprzeciwko. Po wypadku powód od razu czuł się źle dlatego karetką pogotowia przetransportowany został na (...) przy ul. (...) we W. gdzie udzielono mu pierwszej pomocy. Prześwietlenie RTG wykazało uraz skrętny kręgosłupa szyjnego oraz stłuczenie klatki piersiowej. Zalecono powodowi noszenie kołnierza ortopedycznego przez okres trzech tygodni, zażywanie leków przeciwbólowych oraz skierowano na dalsze konsultacje ortopedyczne i neurologiczne. Powodowi dokuczał silny ból kręgosłupa szyjnego, bóle klatki piersiowej, które nasilały się nawet przy głębszych oddechach i kaszlu. Miał silne bóle i zawroty głowy szczególnie przy zmianie pozycji, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, drętwienie rąk i ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego. W toku leczenia konieczne było wykonanie prześwietlenia kręgosłupa, klatki piersiowej oraz głowy. Powód podjął także leczenie rehabilitacyjne w ramach, którego przeszedł serię różnych zabiegów. Korzystał też ze zwolnień lekarskich. Po wypadku powodowi towarzyszył ból o znacznym natężeniu, przyjmował leki przeciwbólowe, miał bóle i zawroty głowy. Później dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości w miarę postępów leczenia ustępowały, jednak nadal były dokuczliwe i okresowo nasilały się. Powód

był zmuszony prowadzić bardzo oszczędny tryb życia i unikać wszelkiego rodzaju wysiłku fizycznego. Przebywał na zwolnieniu lekarskim oraz poddał się intensywnemu leczeniu rehabilitacyjnemu. Oprócz dolegliwości fizycznych przebyty uraz pozostawił negatywne skutki na psychice powoda, który ciężko znosił dolegliwości bólowe, był smutny, apatyczny, miał zaburzenia snu, pamięci oraz objawy nerwicowe. Miał kłopoty z koncentracją uwagi, łatwo męczył się oraz wykazywał nadmierną nerwowość. Doznane przez powoda obrażenia ciała i rozstrój zdrowia oprócz oczywistego i czysto fizycznego bólu przyniosły także szereg komplikacji w życiu osobistym. W czasie gdy wydarzył się wypadek powód był studentem pierwszego roku na dwóch kierunkach stacjonarnych studiów (...) oraz Turystyka i Rekreacja. Z powodu niezdolności do wykonywania intensywnych ćwiczeń fizycznych, które są obowiązkowe na kierunku (...) nie był on w stanie zaliczyć roku i został skreślony z listy studentów tego kierunku, pozostając nadal studentem kierunku Turystyka i Rekreacja. Powód przed zdarzeniem był również aktywnym zawodnikiem klubu sportowego (...) i występował prawie we wszystkich meczach rozgrywkowych. W okresie od wypadku do sierpnia 2012 roku z powodu doznanych obrażeń ciała nie brał udziału w rozgrywkach sportowych, a po powrocie w sierpniu 2012 roku odnotowano u powoda wyraźny spadek formy. Z powodu obrażeń powód przez wiele miesięcy wyłączony był z czynnego życia sportowego, nie mógł realizować swojej pasji jaką jest gra w piłkę nożną. Jako młody i aktywny fizycznie człowiek czuł się wyłączony ze swojego normalnego funkcjonowania. Z powodu dolegliwości bólowych odczuwał stały dyskomfort, nie mógł uczestniczyć w dotychczasowych czynnościach, co powodowało jego złość i frustrację. Miał również kłopoty z zasypianiem, ciągły ból i niewyspanie powodowały napięcie nerwowe, utrudniało funkcjonowanie. Poczucie bezradności, nieprzydatności oraz obawa o przyszłość oraz karierę sportową spowodowało u niego stany lękowe i nerwicowe. Pomimo zakończenia leczenia w maju 2013 roku powód do dziś odczuwa skutki doznanych urazów, okresowo ma nasilone dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa szyjnego i piersiowego, dokuczają mu także częste bóle i zawroty głowy. Stosuje się do zaleceń lekarzy specjalistów, prowadzi oszczędny tryb życia. Powód działając przez pełnomocnika zgłosił szkodę na osobie w zakładzie pozwanego i wniósł m.in. o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 18000 złotych oraz zwrot kosztów leczenia. Pozwany wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 4000 zł oraz pokrył koszty leczenia. W ocenie powoda przyznana przez stronę pozwaną kwota nie odzwierciedla w pełni należnej rekompensaty. Powód w związku z powyższym dochodzi niniejszym pozewem łącznej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 18000 złotych, co po uwzględnieniu wypłaconej kwoty 4000 złotych daje dalszą kwotę 14000 złotych. Roszczenie w zakresie kwoty odsetek powód uzasadnia treścią art. 14 ust. 1,2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgłoszenie wysokości żądanych kwot zostało wniesione w trakcie postępowania likwidacyjnego, a ponieważ pozwany w dniu 2 września 2013 roku wydał ostateczną decyzję można przyjąć, że w tym dniu nie stało na przeszkodzie wypłacie zadośćuczynienia w pełnej wysokości.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) SA z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, iż powód w dniu 4 listopada 2011 roku uległ wypadkowi komunikacyjnemu w wyniku, którego doznał nielicznych obrażeń ciała. Strona pozwana nie kwestionowała i nie kwestionuje swojej odpowiedzialności wobec powoda, co do zasady, czemu dała wyraz dokonując na rzecz powoda wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 4000 zł oraz kosztów leczenia w wysokości 2187,70 złotych. Dokonana wypłata zdaniem strony pozwanej jest wystarczająca w rozumieniu art. 445 k.c. a co najważniejsze wypełnia funkcję przypisaną zadośćuczynieniu. Swoją decyzję w sprawie ustalenia zadośćuczynienia w wyżej wymienionej wysokości strona pozwana podjęła po wnikliwym przeprowadzeniu postępowania w zakresie przebytego przez powoda leczenia, ustalania stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, a także biorąc pod uwagę stopień i czas trwania cierpień fizycznych. Strona pozwana podnosi, iż zadośćuczynienie z natury swej jest świadczeniem jednorazowym zaś przesłanką dochodzenia dalszego zadośćuczynienia jest wykazanie nowej krzywdy, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę. W ocenie strony pozwanej powód nie wykazał żadnej z wyżej wymienionych przesłanek zatem żądanie dodatkowej kwoty 14 000 zł zadośćuczynienia nie znajduje w niniejszej sprawie uzasadnienia. Strona pozwana kwestionuje także roszczenie powoda dotyczące ustawowych odsetek ponieważ strona pozwana nie była i nie jest w opóźnieniu wobec powoda w myśl art. 481 k.c.

Zdaniem strony pozwanej ewentualne roszczenie odsetkowe należą się powodowi od daty wyrokowania, a nie od daty określonej w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 listopada 2011 roku powód M. B. uczestniczył w kolizji pojazdów szynowych do jakiej doszło we W. przy ul. (...). Powód był pasażerem tramwaju MPK W. linii nr 33 plus, który uderzył z dużą siłą w tył innego tramwaju. W momencie zderzenia powód uderzył w siedzenie naprzeciwko. Sprawca wypadku ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Niesporne

Powód ze względu na ból kręgosłupa C oraz klatki piersiowej został przewieziony z miejsca kolizji na Szpitalny Oddział Ratunkowy 4 (...) Szpitala (...) przy ul. (...) we W.. W badaniu fizykalnym bólowe ograniczenie ruchomości kręgosłupa C. Wykonane RTG kręgosłupa C wykazało zniesienie fizjologicznej lordozy szyjnej, części kostne kręgosłupa szyjnego uwidocznione na radiogramie bez uchwytnych zmian urazowych. Na wykonanym RTG klatki piersiowej niecałkowicie uwidocznione zachyłki przeponowo-żebrowe, pole płucne w uwidocznionym zakresie bez zmian ogniskowych, cień sercowo-naczyniowy w normie. Rozpoznano skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz stłuczenie klatki piersiowej. Powód wypisany został tego samego dnia z zaleceniem noszenia kołnierza S., stosowania środków przeciwbólowych oraz kontroli w (...) za 3 tygodnie.

Dowody:

karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 4 listopada 2011 r. k. 10

skierowanie do (...) k. 11

wynik badania RTG kręgosłupa C k. 12

wynik badania RTG klatki piersiowej k. 13

W dniu 7 listopada 2011 r. powód zgłosił się do lekarza POZ, który w trakcie badania stwierdził ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym kręgosłupa. Rozpoznano skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa i stłuczenie sutka. Powód otrzymał (...) na okres od 04 listopada 2011 r. do 25 listopada 2011 r. W dniu 25 listopada 2011 r. ponownie konsultowany przez lekarza POZ, który wystawił skierowanie do Poradni Neurologicznej.

Dowód :

karta konsultacji POZ z dnia 7 listopada 2011 r. k. 14

karta konsultacji POZ z dnia 25 listopada 2011 r. k. 17

W dniach 21 listopada 2011 r., 12 marca 2012 r., 2 maja 2012 r., 27 czerwca 2012 r., 8 maja 2013 r. powód konsultowany był w Poradni Chirurgicznej. Leczenie ortopedyczne zakończono dnia 29 maja 2013 r.

Dowody:

karta z Poradni Chirurgicznej k. 15,24

zaświadczenie z dnia 29 maja 2013 r. k. 25

W dniu 21 listopada 2011 r. powód konsultowany był również przez lekarza neurologa z rozpoznaniem powierzchowny uraz powłok głowy, skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Zalecono leki przeciwbólowe, zdjęcie czaszki oraz kontrolę neurologiczną w razie dolegliwości. W dniu 25 listopada 2011 r. powód poddany został prześwietleniu czaszki. Zdjęcie czaszki P-A nie wykazało zmian w częściach kostnych. W dniu 30 stycznia 2012 r. powód był kontrolnie

konsultowany w Poradni Neurologicznej ze względu na okresowe bóle głowy i kręgosłupa szyjnego, czasem zaburzenia w postaci ciemności przed oczami.

Dowody:

karta Poradni Neurologicznej k. 16,19

skierowanie do Poradni Neurologicznej k. 17

zdjęcie czaszki k. 18

Powód w okresie od dnia 31 stycznia 2012 r. do 10 lutego 2012 r., od 15 marca 2012 r. do 30 marca 2012 r., od 04 czerwca 2012 r. do 21 czerwca 2012 r., od 3 grudnia 2012 r. do dnia 4 stycznia 2013 r. oraz od 4 marca 2013 r. do 29 marca 2013 r. korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych w Ośrodku (...).

Dowód:

zaświadczenia Ośrodka (...) k. 20-23

Pismem z dnia 18 listopada 2011 r. przesłanym w dniu 21 listopada 2011 r. powód działając przez pełnomocnika zgłosił szkodę na osobie w zakładzie pozwanego i wniósł o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 15000 złotych oraz zwrot kosztów leczenia. Pozwany decyzją z dnia 30 listopada 2011 r. przyznał powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 4000 zł oraz pokrył koszty leczenia. Pismem z dnia 08 lipca 2013 r. powód działając przez pełnomocnika wniósł m.in. o wypłatę dalszej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 17000 złotych oraz zwrot kosztów leczenia. Pismem z dnia 2 września 2013 r. strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty zadośćuczynienia.

Dowody:

pismo pełnomocnika powoda z dnia 18 listopada 2011 r. k. 33

pismo strony pozwanej z dnia 30 listopada 2011 r. k. 34

pismo pełnomocnika powoda z dnia 8 lipca 2013 r. k. 35

pismo strony pozwanej z dnia 2 września 2013 r. k. 36

akta szkody

W następstwie przebytego w dniu 4 listopada 2011 r. wypadku drogowego biegli sądowi z zakresu (...) oraz z zakresu neurologii S. R. stwierdzili u powoda stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego bez objawów korzeniowych i bez ograniczeń ruchomości w badaniu przedmiotowym, stan po stłuczeniu klatki piersiowej, uraz głowy bez następstw. Powód w wyniku przebytego urazu doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 % - pkt. 89 a. zw. z § 8 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Obecnie w badaniu przedmiotowym nie stwierdza się skutków przebytego urazu. Przebyty uraz spowodował naciągnięcie mięśni i więzadeł około kręgosłupowych co spowodowało okresowe zaburzenie zborności w stawach międzykręgowych kręgosłupa szyjnego. Było to powodem odczuwanych dolegliwości bólowych z ograniczeniem ruchomości. Po zastosowanym leczeniu przywrócono pełną ruchomość kręgosłupa szyjnego. W badaniu klatki piersiowej biegli nie stwierdzają jakichkolwiek zaburzeń funkcji.

Dowód:

opinia biegłych sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii i neurologii k. 63-65

Powód ma 24 lata. W momencie zdarzenia był studentem studiów stacjonarnych na Wydziale (...) Fizycznego oraz (...) i (...) Akademii Wychowania Fizycznego we W.. Przebywał na utrzymaniu rodziców. Powód przed zdarzeniem był

również aktywnym zawodnikiem klubu sportowego (...) i występował prawie we wszystkich meczach rozgrywkowych. Na skutek doznanych urazów powód w okresie od 04 listopada 2011 r. do 25 listopada 2011 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. Następnie był zwolniony z zajęć wychowania fizycznego i ćwiczeń fizycznych przez okres sześciu tygodni. Kolejne zwolnienie z zajęć na uczelni obejmowało okres do dnia 30 stycznia 2012 r. Decyzją z nr (...) dziekana Wydziału (...) Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego we W. powód został skreślony z listy studentów tego wydziału z dniem 8 marca 2012 r. z powodu braku zaliczenia semestru. Marzeniem powoda było ukończenie studiów na kierunku (...) Fizycznego oraz (...) i (...), a następnie praca w charakterze nauczyciela wychowania fizycznego. Przebyty uraz przekreślił plany edukacyjne oraz zawodowe powoda. W okresie od 6 listopada 2011 r. do dnia 18 sierpnia 2012 roku z powodu doznanych obrażeń ciała powód nie brał udziału w rozgrywkach sportowych, a po powrocie w sierpniu 2012 roku odnotowano u powoda wyraźny spadek formy. Z powodu obrażeń powód przez wiele miesięcy wyłączony był z czynnego życia sportowego, nie mógł realizować swojej pasji jaką jest gra w piłkę nożną, jazda na nartach. Jako młody i aktywny fizycznie człowiek czuł się wyłączony ze swojego normalnego funkcjonowania. Z powodu dolegliwości bólowych odczuwał stały dyskomfort, nie mógł uczestniczyć w dotychczasowych czynnościach co powodowało jego złość i frustrację. Miał również kłopoty z zasypianiem, ciągły ból i niewyspanie powodowały napięcie nerwowe, utrudniało funkcjonowanie. Pomimo zakończenia leczenia w maju 2013 roku powód do dziś odczuwa skutki doznanych urazów, okresowo ma nasilone dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa szyjnego i piersiowego, dokuczają mu także częste bóle i zawroty głowy. Stosuje się do zaleceń lekarzy specjalistów, prowadzi oszczędny tryb życia.

Dowody:

zaświadczenie lekarskie k. 19, 26

druk (...) k. 26

decyzja Dziekana Wydziału (...) Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego we W. k. 27

zaświadczenie Dziekana Wydziału (...) Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego we W. k. 28

oświadczenie Zarządu Klubu Sportowego (...) z dnia 28 maja 2013 r. oraz z dnia 28 maja 2013 r. k. 29, 30

harmonogram udziału w rozgrywkach sportowych k. 31-32

przesłuchanie powoda k. 75

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 34 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź jego utrata, a także zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Niesporna w sprawie była odpowiedzialność strony pozwanej co do zasady za skutki wypadku. Sporna natomiast pozostawała wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia.

W ocenie Sądu roszczenie powoda o zadośćuczynienie znajduje uzasadnienie w treści przepisu art. 445 k.c., którego konstrukcja oparta jest na trzech zasadach – fakultatywności zadośćuczynienia, jego powiązania z odpowiedzialnością deliktową i wreszcie ustalania zadośćuczynienia wyłącznie w wypadkach wyraźnie w ustawie przewidzianych. W tym ostatnim aspekcie przepis odsyła do stanów faktycznych wskazanych w art. 444 k.c., który swoim zakresem obejmuje uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia.

Uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 k.c. polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka – zarówno jeśli chodzi o powłokę cielesną, jak i tkanki i narządy wewnętrzne (rany, złamania). Rozstrój zdrowia natomiast wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów bez ich widocznego uszkodzenia (np. nerwice).

Niewątpliwie u powoda doszło do uszkodzenia ciała w rozumieniu art. 444 k.c. ,na co wskazują następujące fakty. W dniu 4 listopada 2011 r. w trakcie badań w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym 4 (...) Szpitala (...) przy ul. (...) we W. stwierdzono u powoda skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz stłuczenie klatki piersiowej. Powód wypisany został tego samego dnia z zaleceniem noszenia kołnierza S., stosowania środków przeciwbólowych oraz kontroli w (...) za 3 tygodnie. W dniu 7 listopada 2011 r. powód zgłosił się do lekarza POZ, który w trakcie badania stwierdził ograniczenie ruchomości w odcinku szyjnym kręgosłupa. Rozpoznano skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa i stłuczenie sutka. W dniu 25 listopada 2015 r. ponownie konsultowany przez lekarza POZ, który wystawił skierowanie do Poradni Neurologicznej. W dniach 21 listopada 2011 r., 12 marca 2012 r. i 2 maja 2012 r., 27 czerwca 2012 r., 8 maja 2013 r. powód konsultowany był w Poradni Chirurgicznej. Leczenie ortopedyczne zakończono dnia 29 maja 2013 r. W dniu 21 listopada 2011 r. powód konsultowany był również przez lekarza neurologa z rozpoznaniem powierzchowny uraz powłok głowy, skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Zalecono leki przeciwbólowe, zdjęcie czaszki oraz kontrolę neurologiczną w razie dolegliwości. W dniu 25 listopada 2011 r. powód poddany został prześwietleniu czaszki. Zdjęcie czaski P-A nie wykazało w zmian częściach kostnych. W dniu 30 stycznia 2012 r. powód był kontrolnie konsultowany w Poradni Neurologicznej ze względu na okresowe bóle głowy i kręgosłupa szyjnego, czasem zaburzenia w postaci ciemności przed oczami.

W następstwie przebytego w dniu 4 listopada 2011 r. wypadku drogowego biegli sądowi z zakresu (...) oraz z zakresu neurologii S. R. stwierdzili u powoda stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego bez objawów korzeniowych i bez ograniczeń ruchomości w badaniu przedmiotowym, stan po stłuczeniu klatki piersiowej, uraz głowy bez następstw. Powód w wyniku przebytego urazu doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 % - pkt. 89 a. zw. z § 8 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r.

Rozpoznanie powyższych uszkodzeń ciała, jak również fakt istnienia związku przyczynowego pomiędzy skutkami, a deliktem sprawcy wypadku został potwierdzony przedłożoną przez powoda dokumentacją medyczną, opinią biegłych sądowych z zakresu (...) i z zakresu neurologii S. R. oraz dowodem z przesłuchania powoda. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należało uznać go za spójny, logiczny i wiarygodny. Sąd podzielił opinię biegłych sądowych jako fachową, rzetelną i przekonującą. Dokonując oceny opinii biegłych Sąd uwzględnił właściwe dla jej oceny kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Opinia biegłych zawiera uzasadnienie ostatecznych wniosków, sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały dla osób nieposiadających wiadomości specjalnych, zaś rozumowanie biegłych i logika poprawności wyciągniętych przez nich wniosków nie budzi wątpliwości Sądu, jak również stron postępowania, które nie wniosły zastrzeżeń do sporządzonej opinii.

Okoliczności te powodowały słuszność roszczeń powoda co do zasady. Pozostawało zatem rozważyć wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia w świetle zgłoszonych z tego tytułu roszczeń. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należało uwzględnić wszystkie elementy krzywdy łącznie z tymi, które mogą ujawnić się w przyszłości, takie jak: nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, leczenia, rehabilitacji, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i społecznym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r. sygn. akt II UKN 681/98); cierpienia fizyczne i psychiczne, aktualne warunki i przeciętną stopę życiową społeczeństwa, która związana jest z miejscem zamieszkania, zamożnością społeczeństwa, przemiany gospodarcze w danym kraju – standard życia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 1984 r., sygn. akt I CR 407/83, z dnia 22 kwietnia 1985 r., sygn. akt II CR 94/95), poczucie bezradności życiowej, jego widoki i możliwości w przyszłości, niemożność wykonywania pracy, korzystania z rozrywek (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1975 r., sygn. akt I CR 862/75,), sytuację życiową ofiary wypadku przed jego zaistnieniem i po jego zaistnieniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1977 r., sygn. akt II PR 257/70), wiek i płeć poszkodowanego, wyłączenie poszkodowanego z normalnego życia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 1977 r., sygn. akt II

CR 266/77, z dnia 9 marca 1973 r., sygn. akt I CR 55/73). Rolą zadośćuczynienia jest bowiem złagodzenie doznanej niewymiernej krzywdy poprzez wypłacenie nie nadmiernej lecz odpowiedniej sumy, w stosunku do doznanej krzywdy. Ustalenie jej wysokości powinno być, jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, dokonane w ramach rozsądnych granic, odpowiadających aktualnym warunkom i sytuacji majątkowej społeczeństwa przy uwzględnieniu, iż wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Podzielić w tym zakresie należy pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 1997 r. II CKN 273/97, nie publ.), iż zdrowie jest dobrem szczególnie cennym, a przyjmowanie niskich kwot zadośćuczynienia w przypadku ciężkich uszkodzeń ciała prowadzi do niepożądanego deprecjacji tego dobra.

Powód w momencie wypadku był studentem studiów stacjonarnych na Wydziale (...) Fizycznego oraz (...) i (...) Akademii (...) we W.. Przebywał na utrzymaniu rodziców. Powód przed zdarzeniem był również aktywnym zawodnikiem klubu sportowego (...) i występował prawie we wszystkich meczach rozgrywkowych. Na skutek doznanych urazów powód w okresie od 4 listopada 2011 r. do 29 maja 2013 r. był wielokrotnie konsultowany przez lekarza POZ, ortopedę i neurologa. Powód w okresie od dnia 31 stycznia 2012 r. do 10 lutego 2012 r., od 15 marca 2012 r. do 30 marca 2012 r., od 04 czerwca 2012 r. do 21 czerwca 2012 r., od 3 grudnia 2012 r. do dnia 4 stycznia 2013 r. oraz od 4 marca 2013 r. do 29 marca 2013 r. korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych w Ośrodku (...). W okresie od 04 listopada 2011 r. do 25 listopada 2011 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. Następnie był zwolniony z zajęć wychowania fizycznego i ćwiczeń fizycznych przez okres sześciu tygodni. Kolejne zwolnienie z zajęć na uczelni obejmowało okres do dnia 30 stycznia 2012 r. Decyzją z nr (...) dziekana Wydziału (...) Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego we W. powód został skreślony z listy studentów tego wydziału z dniem 8 marca 2012 r. z powodu braku zaliczenia semestru. Marzeniem powoda było ukończenie studiów na kierunku (...) Fizycznego oraz (...) i (...) a następnie praca w charakterze nauczyciela (...) Fizycznego. Przebyty uraz przekreślił plany edukacyjne oraz zawodowe powoda. W okresie od 6 listopada 2011 r. do dnia 18 sierpnia 2012 roku z powodu doznanych obrażeń ciała powód nie brał udziału w rozgrywkach sportowych, a po powrocie w sierpniu 2012 roku odnotowano u powoda wyraźny spadek formy. Z powodu obrażeń powód przez wiele miesięcy wyłączony był z czynnego życia sportowego, nie mógł realizować swojej pasji jaką jest gra w piłkę nożną, jazda na nartach. Jako młody i aktywny fizycznie człowiek czuł się wyłączony ze swojego normalnego funkcjonowania. Z powodu dolegliwości bólowych odczuwał stały dyskomfort, nie mógł uczestniczyć w dotychczasowych czynnościach co powodowało jego złość i frustrację. Miał również kłopoty z zasypianiem, ciągły ból i niewyspanie powodowały napięcie nerwowe, utrudniało funkcjonowanie.

Oczywiste jest, że stwierdzone u powoda uszkodzenia ciała, odczuwany ból i cierpienie miały decydujące znaczenie dla ustalenia rozmiaru krzywdy w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. Powód dodatkowo w wyniku przebytego urazu doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 % - pkt. 89 a. zw. z § 8 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Wysokość uszczerbku na zdrowiu wyrażona procentowo ma tylko pomocnicze znaczenie dla określenia należnego zadośćuczynienia. Na rozmiar krzywdy,

a w konsekwencji wysokość zadośćuczynienia, składają się cierpienia fizyczne i psychiczne, których rodzaj, natężenie i czas trwania należy każdorazowo określić w okolicznościach konkretnej sprawy. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 lutego 2007 r.

I A Ca 1146/06 LEX nr 446225)

Zdaniem sądu, opisane powyżej skutki kolizji, uzasadniały ustalenie zadośćuczynienia na poziomie wyższym niż uczyniła to w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana. Biorąc pod uwagę okoliczność, że owo zadośćuczynienie musi mieć realne, ekonomiczne znaczenie dla samej osoby poszkodowanej, a także rozmiar cierpienia, okres leczenia, rozmiar kalectwa, długotrwałość następstw zdarzenia, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i społecznym, widoki i możliwości w przyszłości, wyłączenie poszkodowanego z normalnego życia, niemożność kontynuowania nauki na wymarzonym kierunku (...) Fizycznego, niemożność realizowania pasji jaką jest piłka nożna, wiek i płeć poszkodowanego, Sąd uznał, że nie będzie wygórowanym zadośćuczynienie w wysokości 8.000 zł.. Dlatego zasądził od strony pozwanej różnicę pomiędzy tą kwotą, a świadczeniem wypłaconym dotychczas

przez stronę pozwaną tj. kwotę 4.000 zł. W ocenie Sądu wysokość ustalonego zadośćuczynienia jest odpowiednia i wyczerpuje w całości roszczenia powoda z tego tytułu.

Powyższe okoliczności nie uzasadniały jednak ustalenia zadośćuczynienia na poziomie żądanym przez powoda tj. 18.000 zł. Przy uwzględnieniu rodzaju uszkodzeń ciała, długości okresu leczenia, aktualnych warunków i przeciętnej stopy życiowej społeczeństwa powyższa kwota byłaby rażąca wygórowana stanowiąc tym samym źródło nieuzasadnionego wzbogacenia powoda. Obecnie w badaniu przedmiotowym nie stwierdza się skutków przebytego urazu. Przebyty uraz spowodował naciągnięcie mięśni i więzadeł około kręgosłupowych co spowodowało okresowe zaburzenie zborności w stawach międzykręgowych kręgosłupa szyjnego. Było to powodem odczuwanych dolegliwości bólowych z ograniczeniem ruchomości. Po zastosowanym leczeniu przywrócono pełną ruchomość kręgosłupa szyjnego. Biegli nie widzą też powodów, dla których powód nie mógł by uprawiać aktywnie sportu. Leczenie powoda zostało zakończone. Było to leczenie standardowe w tego typu urazach, powód nie był długotrwale hospitalizowany, nie wymagał leczenia operacyjnego. Odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe nie są zbyt silne i nie mogą mieć w przyszłości poza dokuczliwością istotnego wpływu na zdolność do pracy, pełnienie obowiązków rodzinnych oraz wypełnianie funkcji społecznych. W orzecznictwie sądowym wskazuje się też, że odpowiedniość sumy zadośćuczynienia, o której stanowi art. 445 § 1 k.c. ma służyć złagodzeniu negatywnych doznań, ale nie może być jednocześnie źródłem wzbogacenia (tak m.in. SN w wyroku z dnia 4 listopada 2010 r., IV CSK 126/10 publ. w LEX nr 898263). Wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7.07.2013 r., I ACa 602/13, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12.09.2013 r., I ACa 363/13). Okoliczności powyższe skutkowały oddaleniem powództwa ponad kwotę 4.000 zł.

Częściowo uzasadnione było żądanie pozwu w zakresie odsetek od roszczenia głównego. Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Sąd zasądził odsetki od kwoty zadośćuczynienia od dnia 2 września 2013 r. zgodnie z żądaniem pozwu, jako że w tej dacie roszczenie powoda było już wymagalne gdyż powód zgłosił szkodę i wystąpił z roszczeniem o zapłatę zadośćuczynienia w dniu 21 listopada 2011 r. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2011 r. V CSK 38/11 Lex nr 1129170).

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu oparto na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód wygrał proces w 29 %, a koszty jakie poniósł w związku z postępowaniem, to kwota 3.817 zł (700 zł opłata sądowa + 2.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika + 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 700 zł zaliczka na wydatki). Strona pozwana wygrała proces w 71%, a koszty jakie poniosła na ten cel wynoszą 2.417 zł (2.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika + 17 zł opłata od pełnomocnictwa). Powód zobowiązany był zatem do zwrotu stronie pozwanej kwoty 1.716,07 zł (71% z 2.417 zł), natomiast strona pozwana na rzecz powoda kwoty 1.106,93 zł (29% z 3.817 zł), dlatego ostatecznie Sąd zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 609,14 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu. W ocenie Sądu ani charakter sprawy ani nakład pracy pełnomocników stron nie uzasadniał przyznania wyższych niż minimalne kosztów zastępstwa procesowego, które wynikały z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 Nr 163 poz. 1349 ze zm.)

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 Nr 167 poz. 1398 ze zm.) w z. z art. 100 k.p.c. nakazał uiścić na rzecz Skarbu Państwa stronie pozwanej kwotę 32,13 zł., a powodowi kwotę 78,68 zł tytułem brakujących wydatków na opinię biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.